

***p**text بسته

وحید دامن‌افshan[†]

۱۳۹۲ اردیبهشت ۹

چکیده

بسته ptext با الهام از بسته ipsum نوشته شده است و کار آن، تولید ۱۰۰ پاراگراف متن از شاهنامه فردوسی، برای پر کردن صفحات یک نوشتار است.

۱ روش به کارگیری

این بسته را طبق معمول می‌توان با استفاده از دستور \usepackage{...} فراخوانی کرد. همانند سایر بسته‌های سازگار شده با زیپرشین، بهتر است که این بسته نیز، قبل از بسته زیپرشین، فراخوانی شود.

این بسته، چهار دستور مهم ارایه می‌کند. مهم‌ترین آنها، \ptext است. این دستور، به طور پیش‌فرض، پاراگراف ۱ تا ۷ تعریف شده در بسته را در خروجی چاپ می‌کند که مقدار آن، در حالت استاندارد، بیشتر از یک a4paper است. برای تغییر این مقدار به پاراگراف‌های n تا m می‌توان از دستور \setptextdefault{n-m} استفاده کرد. دستور \ptext یک آرگومان اختیاری هم دارد که از آن برای تعیین محدوده پاراگراف‌ها استفاده می‌شود. به عنوان مثال، دستور [\ptext[4-57]، پاراگراف‌های ۴ تا ۵۷ را در خروجی چاپ می‌کند و یا دستور [\ptext[23]، پاراگراف ۲۳ را چاپ می‌کند.

پاراگراف‌های تولید شده به وسیله \ptext توسط دستور \par از هم جدا می‌شوند. به عبارت دیگر، هر پاراگراف با دستور \par به پایان می‌رسد. این امر، ممکن است گاهی باعث اثرات تصادفی شود. لذا این بسته، گزینه nopar را ارایه می‌کند. برای این منظور، بسته را باید به صورت

```
\usepackage[nopar]{ptext}
```

^{*}نسخه ۱/۱

[†]vdamanaafshan@kut.ac.ir

فراخوانی کرد.

علاوه بر دستورات گفته شده، نسخه ستاره‌دار دستور \ptext، یعنی * \ptext نیز تعریف شده است که همان کار گزینه nopar را انجام می‌دهد. به عبارت دیگر، اگر از گزینه nopar استفاده نشود، دستور *\ptext، پاراگراف‌ها را بدون دستور \par چاپ می‌کند.
در صورت نیاز به راهنمایی در مورد این بسته، می‌توان به تالار گفتگوی پارسی‌لاتک^۱ مراجعه کرد.

۲ سپاس‌گزاری

از آفای وفا خلیقی، نویسنده بسته‌های زی‌پرشین و بی‌دی به خاطر پیشنهادهای ارزنده‌شان و نیز از سید رضی علوی‌زاده به خاطر در اختیار گذاشتن متن شاهنامه^۲، سپاس‌گزاری می‌شود.

تغییرات بسته

۱. ۸ آبان ۱۳۹۱، انتشار نسخه ۱؛

۲. ۹ اردیبهشت ۱۳۹۲، رفع باگ مربوط به استفاده از دستور \ptext در دستور \caption و انتشار نسخه ۱/۱.

^۱<http://forum.parsilatex.com>
^۲<http://saaghar.pozh.org>